

Tanévnyitó ünnepség a Tudományegyetemen és a Pedagógiai Főiskolán

A gyönyörűen feldíszított Ady-téri egyetem nagy előadótermében gyűltek össze tegnap délelőtt a szegedi Tudományegyetem tanárai, hallgatói az 1953-54. tanévnyitó ünnepélyre. A himnusz elhangzása után Fodor Gábor elvtárs, Kossuth-díjas professzor, a Tudományegyetem rektora mondott megnyitó beszédet.

Fodor elvtárs beszédében foglalkozott azokkal a feltételekkel, amelyeknek megteremtésével az új tanév eredményesebb lesz, mint az elmúlt iskolai év. Különösen eredményesebb lesz akkor, ha

az elmúlt esztendő tapasztalatait felhasználjuk az ezévi munkánkban és megszüntetjük azokat a hiányosságokat, amelyek az elmúlt év jobb eredményeit akadályozták.

— Az 1952-53. tanévet ünnepélyes külsőségek között a Béke-épület felavatásával kezdtük meg — mondotta Fodor Gábor elvtárs. Szimbóluma volt ez az épületavartás egyetemünk fokozódó fejlődésének. A fejlődés számait láthatjuk az egyetem oktatói és kutatói személyzetének változásában is. Az előző tanév 207 főnyi személyzeti létszáma az új tanévben 261 főre emelkedett. Egyetemünknek az 1952-53. tanévben 1464 hallgatója volt, az új tanévet 1681 hallgatóval kezdtük meg — mondotta megnyitó beszédében Fodor Gábor elvtárs, majd a továbbiakban beszélt azokról a hatalmas beruházásokról, amelyeket dolgozó népünk állama fordított az egyetem fejlődésére. Beszélt Fodor Gábor elvtárs az egyetemi hallgatók múltévi munkájáról is.

A legjobb tanulmányi eredményt a Bölcsészettudományi Kar érte el 4.08 százalékos átlaggal, a Természettudományi Kar 3.92, az Állam- és Jogtudományi Kar 3.74 százalékos átlagával szemben. Az egész egyetem átlaga is 3.93 százalék, tehát alig maradt a jó átlag alatt — mondotta Fodor elvtárs.

Ezután a tanulmányi fegyverem problémáiról beszélt Fodor elvtárs, majd befejező szavaiban ezeket mondotta:

Az új egyetemi tanévnek azzal a jóleső érzéssel indulunk neki, hogy az elmúlt tanévben mi, tanárok, hallgatók egyaránt sokat fejlődünk és egyetemünk is jelentős lépést tett előre a fejlődés útján. Ezt a fejlődést segíteni, továbbra is feladatunk.

Fodor Gábor elvtárs megnyitó beszéde után Sulán Béla elvtárs, az oktatásiügyi miniszter képviselőjében mondott ünnepi beszédet. Sulán elvtárs beszédében elmondta, hogy hazánk felszabadulása óta ez a kilencedik tanévkezdés. Ki-

lenc esztendő telt el azóta, hogy a dolgozók széles rétegei előtt megnyitott egyetemünk és főiskolánk kapui. Azóta a munkások és parasztné gyermekei a felsőoktatás területén is elfoglalták az őket megillető helyet.

Sulán elvtárs ezután a többi között még arról beszélt, hogy az oktató-nevelőmunka minőségének megjavításának további feltétele a hallgatókkal való egyéni foglalkozás megjavítása, majd az új elsőévesekről beszélve fejezte be szavait Sulán elvtárs:

— Komoly, nehéz feladatokkal való megbirkózásra kell felkészülnie elsőéves hallgatóinknak. De mindjárt hozzá kell tenni, hogy ezek a feladatok nagyságuk és nehézségük ellenére nem legyőzhetetlenek. Komoly akaraterővel, kitartó munkával új elsőéves hallgatóink le tudják győzni azokat — fejezte be ünnepi beszédét Sulán Béla elvtárs.

Ezután Sulán Béla elvtárs az oktatásiügyi miniszter elvtárs nevében kiosztotta a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” kitüntetéseket. Elsőnek Mészöly Gedeon elvtársat, a nyelvtudományok doktorátus tün-teték ki a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” címmel, majd Kun Pétert, a Szerveskémiai Intézet docensét, Kiss Józsefet, a Szerveskémia docensét, Nyíri Antalt, a nyelvtudományok docensét és Kalocsai Dezsőt docent, a Marxizmus-Leninizmus Tanszék vezetőjét tüntették ki a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” kitüntető jelvényt. Hosszasan tapsoltak a jelenlévők, amikor egy-egy kitüntetettnek Sulán elvtárs átadta a meg-tisztelő jelvényt. A jövőzetti munka megbecsülését jelentették ezek a tapsok és egyben biztatást is, hogy a jövőben is ugyanolyan lelkesedéssel végezzék oktató-kutató munkájukat, mint ahogyan eddig tették.

A „Felsőoktatás kiváló dolgozója” című jelvények kiosztása után Fodor Gábor elvtárs kiosztotta az új Rákosi ösztöndíjakat. Rákosi ösztöndíjat kaptak: Törőcsik Gábor elvtárs, joghallgató, Török Lajos elvtárs, joghallgató, Gulya Károly elvtárs, bölcsészhallgató, Köhegyi Erzsébet elvtársnő, bölcsészhallgató, Stefanik Károly bölcsészhallgató, Andó Mihály elv-

társ, TTK hallgató, Asztalos Gyula TTK hallgató, Furka Árpád TTK hallgató, Jancsó Hilda elvtárs, TTK hallgató, Lakatos István elvtárs, TTK hallgató, Sirokmáné Kövess Erzsébet elvtárs, TTK hallgató és Székely Sándor elvtárs, TTK hallgató.

Ezután Fonód Ferenc elvtárs, a Csongrád megyei Pártbizottság képviselője szólalt fel.

A múlt oktatási év munkáját értékelve megállapítottuk — mondotta —, hogy az egyetem területén lényeges javulás tapasztalható.

A rendszeresen szervezett konzultációk és tudományos szakkörök, a szilárd tárgyi ismeretek elsajátítását segítették elő.

— A bölcsészkar nyerte el a Csongrád megyei Pártbizottság vándorzászlaját. Most, amikor átadom a vándorzászlót az egyetem legjobb karának, bízom abban, hogy a vándorzászló még jobb eredmények elérésére serkenti a hallgatókat — fejezte be szavait Fonód elvtárs, majd a gyönyörű vándorzászlót átadta Baróti Dezső elvtársnak, a Bölcsészettudományi Kar dékánjának. Hosszan zengett a taps, amikor Baróti Dezső elvtárs kezébe vette a jó munkát bizonyító vándorzászlót. Baróti elvtárs ezekkel a szavakkal vette át a Csongrád megyei Pártbizottság vándorzászlaját:

— Azzal az érzéssel veszem át ezt a vándorzászlót, hogy karunk hallgatói és professzorai mindent megtesznek azért, hogy ez a vándorzászló a továbbiakban is a mi birtokunkban maradjon.

A vándorzászló átadása után felszólalt Kalmár László elvtárs is, az Egyetemi Pártbizottság kiküldötte, majd Fodor Gábor befejező szavai után a DIVSZ-induló hangjaival ért véget a tudományegyetem évnnyitó ünnepsége.

A szegedi Pedagógiai Főiskola tanévnyitó ünnepélyén Kovács József elvtárs, oktatásiügyi miniszterhelyettes a nevelők feladatairól beszélt, majd beszéde végén átadta Kövesdi Pál elvtárs, a fizikai tanszék vezetőjének a „Felsőoktatás kiváló dolgozója” kitüntetést.

Lerner Károly elvtárs, a főiskola igazgatója beszámolójában ismertette, hogy a tavalyi 350 hallgatóval szemben az idén 400 hallgatót vettek fel a Pedagógiai Főiskola első évfolyamaira, majd a főiskolán is kiosztották a Rákosi ösztöndíjakat.

Megújult lendülettel harcolnak a harmadik negyedévi terv teljesítéséért a Jutárugyárban

Tovább fokozódik a dolgozók versenylendülete a Jutárugyárban. A fonóda legjobb dolgozója Rucsek Vera láncfonalat készít a szövőde részére. Szorgalmas, fiatal fonónő és büszke arra, hogy első munkása a fonódnak, 125 százalék az átlagteljesítménye. Példáját többen követik a fonódnak. Kispál Anna — aki szintén láncfonalat fon — minden nap túlszárnyalja tervelőirányzatát. Igyekezik ő is úgy dolgozni, hogy minél kevesebb legyen a szálszakadás és a fonal minőségére nagyon ügyel. A dolgozó parasztné részére a gabona tárolásához szükséges zsákokat készítik. Azoknak pedig erőseknek és tartósnak kell lenni. Kispál Anna húsz kilogramm jóminőségű fonalat gyártott tervén felül naponta augusztus végén.

Fekete Mária is szorgalmas ifjúmunkás. Párosversenytársa Rucsek Verának. Fekete Mária erős ellenfélnek bizonyult.

Augusztus 20. után az egyik napon 69 kilogrammal sikerült túlszárnyálnia a tervét.

A fonóda tervteljesítési grafikonja felfelé ível. Pár héttel ezelőtt még a 100 százalékot sem érte el a tervteljesítést jelző vonal. Az Alkotmány-műszak utolsó napján is 99.2 százalékot mutatott. Jelenleg azonban naponta teljesítik a tervét.

A szövődeben, ahol megtakarított anyagból teljesítik túl tervü-

ket, augusztus 26-án 102.2 százalékos tervteljesítéssel dolgoztak.

Különösen a „Péntek” brigád tagjai küzdenek keményen a termelés fokozásáért.

A brigád tagjai fiatal, jókedvű DISZ-tagok. A brigád létszáma már 12 főre emelkedett és többen közülük már péntek délig befejezik egész heti tervüket. Domonkos Mária 144 százalékot ér el, Márta Franciska 145 százalékot teljesít az előző 120-125-el szemben. Elismerést érdemelnek a „Péntek” brigád tagjai közül azok is, akik csak 105, 106 százalékos termelési eredménnyel dolgoztak, most pedig 120-ra emelkedett termelésük. Ilyenek Csillag Margit, Simon Margit, Horváth Lajosné és Gábor Ilona.

A vidám ifjú szövőnők munka-

kedve magával ragadta azokat a dolgozókat is, akik nemrégben még normájukat sem teljesítették. Belovai Mária, Dudás Erzsébet, Nagy Andrásné több méter szövettel termel ma már többet, mint amennyi a normája.

Jól felkészültek az augusztus 20. utáni küzdelemre a Jutárugyár műszaki dolgozói is.

Megbeszélték, hogy a zölkönfönten termelés érdekében mit kell még tenniük. Minden előfeltételt megteremtéséről idejében gondoskodtak. Az anyagellátás, a géphibák gyors kijavítása biztosítva van. Emellett fokozza a verseny lendületét az is, hogy az üzem kultúrsoportja dallal, táncal köszönti az élenjárókat. Fényképeket is készítenek a legjobbakról. A képeket a dicsőségtáblára függesztik ki.

Jó vöröskeresztes munka a vállalatoknál

A Vöröskeresztes mozgalom egyre szélesebb dolgozó rétegeket mozgósít az egészségvédelem megjavításának kiszélesítésére. A Dél-magyarországi Rostkikészítő Vállalat központi dolgozóinak 80%-a is tagja már a Vöröskeresztnak. Elvégezték már az elsősegélynyújtó tanfolyamot is és a Vöröskereszt minden megmozdulásain aktívan részt vesznek, segítenek. A munka mellett azonban sokan, mint aktív vérédek is hozzájárulnak embertársaik gyógyításához. A csoport jó munkájáért már emléklapot és egy Sztálin-szobrot is kapott. A csoportok közötti munkaversenyben a másodikkok lettek és munkájuk továbbjavításával harcolnak további sikerek eléréséért.

Hasonló szép eredményről számol be Solymár Istvánné is leveleiben, melyet a Vendéglátó Vállalat vöröskeresztes munkájáról írt. „Alig nyolc hónapja alakult meg vállalatunknál a Vöröskereszt szervezete, — írja —, de máris 35 vérédek van. Sőt négyen már meg is kapták a vérédek jelvényt és büszkén viselik. Mi is büszkék vagyunk bátor dolgozóinkra, akik önfeláldozóan adják vérüket beteg dolgozó társaiknak, hogy ezzel is elősegítsék gyors felgyógyulásukat.

A levél beszámolt arról is, hogy elsősegélynyújtó tanfolyamot indított a szervezet, melyre 33 hallgató jelentkezett és előreláthatóan mindannyian sikeresen le is vizsgáznak.

Az Építők Napja után még több téglát gyártanak

PERECZ JÁNOS példamutatóan, minőségileg kifogástalanul dolgozik. Kihordó az I. számú Téglagyárban. Úgy végzi a rakodást bent a kemencében is, hogy a téglák széle sohasem csorbul meg. Már hosszabb idő óta tartja az Építők Napjára elért eredményét, 132 százalék felett termet.

Mint népművelő, tanácsot ad Perecz János és segíti a brigád tagjait mindenben. Szívesen hallgatják és meg is fogadják tanácsait munkatársai. Főleg a minőségi munkán tudott javítani a kihordó brigád Perecz János munkamódszerének alkalmazásával. A mennyiségi termelésük eléri a 130-140 százalékot és ezt tovább akarják fokozni.

FEHER LÁSZLÓ ifjúmunkás elszedő a présgépnél az I. számú Téglagyárban. Alig húsz éves, ügyes, jó munkabeosztással dolgozik. A nyerttéglákat szaporán rakja a kocskira s azok kevés ideig várakoznak, órákig 30-40 kocsi rak meg.

Ügyességével a téglagyár ifjú munkásain példaképe lett, de az idősebb dolgozók is elismerően nyilatkoznak munkájáról. A kiváló ifjúmunkás a minőségre is nagy gondot fordít. Nem dobálja a nyerttéglákat, mert azok könnyen megsérülhetnek és erre tanítja a présgépnél dolgozó másik két munkatársát is. Most, az Építők Napja után tovább igyekszik a jelszavuk megvalósításáért: „Minél több építőt a hazának!”

A bírót nyomon

Porelszívó berendezés és fürdő épül a Bútorgyárban

A Szegedi Bútorgyár dolgozóinak április 4-i versenyfelajánlásáról írt első levélét Halász Lajos elvtárs. Azóta rendszeresen hirt ad az üzem életéről, problémáiról.

Magának érzi az üzemet, 1949 óta dolgozik ott. Szeme előtt fejlődött, gyarapodott, a hajdani kis üzem, naggyá. Jól ismeri a munkásokat is. Közöttük dolgozott egészen a múlt év elejéig, míg fel nem vitték az irodába, a bérelszámoló mellé kisegítőnek. Azonban azóta is naponta többször végigjárja a munkatermeket, beszélget a munkásokkal, meghallgatja kívánságait, jogos panaszait és ezeknek a beszélgetéseknek a nyomán születnek meg a levelei, amelyeket beküld szerkesztőségünkbe.

Igy született meg a július 2-án közölt bíráló levele is. A levél a Bútorgyári Igazgatóságot bírálta, ahol nem tekintették szívügyüknek az üzem egészségvédelmének megjavítását, porelszívó berendezés és fürdő építését. Ezzel a problémával foglalkozott a „Szabad Nép” is, bírálva a vezetőséget. Kormányunk új programja feladatul tűzi ki a munkavédelem, egészségvédelem megjavítását az üzemekben. Ezt követően kormányunk hatvan millió forinttal felemelte a munkavédelmi beruházás összegét, s ennek jelentős része a könnyűiparnak jutott.

A Szegedi Bútorgyár dolgozói is

kaptak ebből a pénzből 30 ezer forintot a meddő 60 ezer forintos beruházási összeg mellé. Ezzel lehetett vált, hogy a porelszívó berendezés és a fürdőt is még ebben az évben felépíthessék.

Halász elvtárs boldogan számolt be arról, hogy a fürdő építését már a jövő hónapban megkezdik és november elejére el is készül. A porelszívó berendezés készítése is talán rövidesen megkezdődik és akkor teljesül az üzem dolgozóinak kívánsága, könnyebben, egészségesebb körülmények között is jobb kedvvel megy majd a munka. A tervteljesítésben ugyan eddig sem volt lemaradás. A múlt hónapban az üzemért folyó versenyben országos viszonylatban első lettek a bútorgyárak között.

A bíráló levél hozzájárult ahhoz, hogy a Bútorgyár dolgozóinak régi kívánsága teljesüljön. De nem csak ebben az egy esetben segített a levél. Minden területen érezteti hatását egy-egy jól megírt levél, mert a dolgozók felfigyelnek szavára, s mint Halász elvtárs mondta, megmondják véleményüket a levéllel kapcsolatban. Helyeslik, amit ír, vagy elmondják, mit kellett volna még megírnia a levélben, mi hiányzott belőle. Ezzel az üzem dolgozói segítik, hogy Halász elvtárs levelei valóban az üzem összes dolgozóinak véleményét tükrözzék.

A jó minőség megköveteli a legkorszerűbb gyártási eljárások bevezetését

A kormányprogram elsőrendű feladatnak tűzte célul a mennyiségi termelés fokozása mellett a minőség állandó fokozását. Ma már dolgozóink nemcsak azt követelik meg, hogy a könnyűipar több fogyasztási cikket termeljen, hanem azt is, hogy gyártmányaink szépek és tartóssak legyenek.

Ezt megértették a Szegedi Ecsetgyár dolgozói is. Az Alkotmány-műszakra tett felajánlások között túlsúlyban voltak a minőség megjavítására tett vállalkások. Az Ecsetgyár dolgozói tudatában vannak annak, hogy az általuk gyártott ecsetek minőségétől ma már többet várnak a fogyasztók és az ipari vállalatok dolgozói is. Az ecsetek minőségének megjavítása megköveteli, a műszaki vezetőktől is a gyártás jobb megszervezését és a legkorszerűbb gyártási eljárások bevezetését. Üzemünk műszaki dolgozói is a munkásokkal vállaltva harcolnak gyártmányaink minőségének javításáért. A műszaki dolgozók harmadik negyedévi felajánlásaik között első helyen volt az, hogy a harmadik negyedévben egyetlen egy minőségi reklamáció sem lesz az üzemben. Gyártmányaink minőségének javulását igazolja az, hogy július és augusztus hónap-

ban üzemünk nem kapott minőségi reklamációt. Ezt úgy értjük el, hogy kormányunk legutóbb megjelent minőségvédelmivel kapcsolatos rendeletét ismertettük a dolgozókkal, és külön értekezleten megbeszéltük az üzem minőségi ellenőrével és felhívtuk figyelmüket, hogy a jövőben munkájukat fokozottabb figyelemmel végezzék, s egy pillanatra se tévedessék szem elől a minőség fontosságát.

Az Alkotmány-műszak befejezése utáni jutalmazások megállapításánál a minőségi munkát vitték fő szempontként. A harmadik negyedév sikeres teljesítéséért folytatott harcban kitűnőek jó minőségi munkájukkal: Puskás Etelka, Zöldi Ilona, Csányi Etelka ifjúmunkások, továbbá Kósó Béla, Kónya Mátyás és Pálvolgyi István.

Gyártmányaink minőségének javításához nagymértékben hozzájárul az is, hogy az utóbbi időben nagymennyiségű nyersanyagot kaptunk a népi demokratikus Kínától és ebből az anyagból készült gyártmányaink a legkiválóbbak lettek. Üzemünk dolgozói a termelékenység fokozása mellett továbbra is minőségi munkájukkal harcolnak a kormányprogram megvalósításáért.

Gera Julia

Elméleti színvonalunk emelését segíti elő az

ANYAG-ADATSZOLGÁLTATÁS